

Dvoji metr libtardů: Když dva dělají totéž není to totéž

- editor007 | 27. května 2024

SLOVENSKO / ČESKO: Možná jste také na mainstreamu zaznamenali výkřiky provládních propagandistů kvůli změnám ve slovenských médiích. K nim dochází na základě dosavadní totální jednostrannosti a jejich programového šíření jediné povolené pravdy, té bruselské.

Stejní propagandisté jsou ostatně i u nás, v podstatě žádná média nejsou nestranná a nezávislá. ŽÁDNÁ. Jen málokdo ví, že i soukromá mainstreamová média si lidé platí z daní, dostávají totiž dotace z Bruselu.

Proto „zpívají stejnou písničku“ a snaží se držet jednotnou stranickou linii.

Nicméně takzvaná veřejnoprávní média, která nejsou nezávislá ani nestranná a už vůbec ne pluralitní, jsou placena občany přímo – a to povinně, výpalné jim musíme platit všichni, i když jejich propagandu odmítáme.

Taková praxe nemá s demokracií vůbec nic společného – v demokratické společnosti nelze nutit občany, aby platili nástroje vládní propagandy.

Totéž bylo dosud na Slovensku, média tam byla v jedné lajně, nulová pluralita nulová nestrannost a stejná neprofesionálnost moderátorů jako u nás. Jediný rozdíl byl, že už si to tam alespoň nemusely jednotlivé domácnosti platit.

Na zcela jednostranných propagandistických Novinkách dnes píšou o orbanizaci slovenských médií. Tedy jejich média by měla zřejmě více šířit názor vlády – úplně stejně jako to dělají propagandisté u nás.

Nicméně vzhledem k tomu, že jde o názor, který libtardí média neuznávají, tak v tomto případě to není v pořádku. Pojem „orbanizace“ zřejmě vychází z faktu, že i v Maďarsku se v první řadě prezentují názory vlády – a až pak opozice.

A jak je to u nás? Vždyť náš mainstream dělá totéž – šíří provládní propagandu. Pokud na těchto médiích narazíte na rozhovor s vládním politikem, tak moderátor podlézá jak může a ke konci rozhovoru máte pocit, že z pozadí daného politika mu už lezou jen špičky bot.

Na druhou stranu jakýkoli opoziční politik je propírán, napadán a je patrná snaha ho přistihnout při čemkoli, zač by bylo možné ho před voliči znemožnit.

Je zajímavé, že titíž propagandisté, kteří nyní tak mohutně propírají maďarská či slovenská média se vůbec nepozastavují nad situací v Polsku, kde došlo ke tvrdým čistkám a nastavení jediného – a to provládního – názorového kurzu.

To bylo ovšem naprosto v pořádku. Jourová, která nyní kvičí jak podřezávané podsvinče, když sleduje situaci na Slovensku, mlčela, když se něco mnohem horšího dělo v Polsku, kde došlo přímo k násilnému převzetí veřejnoprávních médií probruselskou vládou.

Jenže pokud jde o převzetí médií a šíření jediného možného názoru ze strany těch „správných“ politiků, je to údajně „projev demokracie.“ Na Slovensku se dodnes šířila jednosměrná nenávisť,

kteřá byla ovšem podle kritérií libertardů naprosto v pořádku, i když vedla k atentátu.

Je samozřejmě pravděpodobné, že média na Slovensku budou nyní – podobně jako je tomu v Maďarsku – šířit poněkud jiné názory než dřív. Tak jak šíří jediný povolený názor zcela jednostranná ČT nebo nad situací na Slovensku se pozastavující Novinky, pro které je pluralita sprosté slovo (zejména jedná-li se o názory a politiku).

Takzvaná liberální demokracie je stejná jako každá jiná demokracie s přívlastkem. Jde o totalitu, která neuznává jiné názory a za „svobodná média“ považuje jen ta, která šíří jen jejich jediný povolený názor.

Všimněte si také, že mediální propagandisté jedině povolené bruselské linie jako „demokratické“ nazývají jen ty strany, které mají „správný“ názor. Ostatní pak nazývají populistické nebo extremistické, neboť jejich názory nezapadají do „lajny.“

Zásadně však nejsou demokratické. Nicméně zde bych ráda propagandistické žumpě připomněla, že pokud je jakákoli strana nedemokratická, tak je ze zákona zrušena.

Proč tedy údajně nedemokratické strany nenahlásí, aby mohly být zrušeny? Protože samozřejmě moc dobře ví, že by to neprošlo.

Lháři, kteří psali nesmysly o dvou dávkách a tečka, netopyrovi, kterého snědl Číňan či o bezinfekčnosti po takzvaných vakcínách, případně podle jejichž dva roky trvající propagandy máme pocit, že Ukrajinci již došli daleko za Moskvu, nemají nejmenší právo si osobovat patent na jedinou pravdu.

V případě dění na Slovensku tak mají mainstreamoví pisálci vzácnou možnost mlčet. Pokud se totiž bude prezentovat jen jeden názor – ten vládní – pak půjde o totožnou situaci jaká je u nás.

Všetchna média jsou jednotně na straně „pětikolky“ – a to bez ohledu na to, zda jsou tyto strany ve vládě nebo v opozici. Propagandisté mají v podstatě štěstí, že zde nemáme politiky, kteří by byli ochotni to změnit a zároveň měli šanci na vládní posty.

Nemusí se tedy bát, že by se v nich někdy prezentovaly i jiné názory. Pokud však jinde k podobné změně dojde, pak začnou tvrdit, že jde o „konec svobodných médií.“

Jak mohou být jakákoli média svobodná, když očividně propagují jeden jediný politický názor a dostávají dotace na to, aby ho šířila? Tomu se říká šíření propagandy a ne novinářina.

Ostatně, náš mainstream mistrně zatlačuje do pozadí jakékoli průšvihy vládních politiků – od kauzy „dozimetr“ až po Fialovu kampaňčku. Slouží spíš k žehlení vládních průšvihů než k rozkrývání podobných kauz.

Pisálci tak nemají nejmenší právo kritizovat dění ve slovenských médiích. Pokud začnou o něco více propagovat vládní názory, budou tak dělat totéž co aktuálně dělá náš mainstream.

Jenže ten tvrdí, že když dva dělají totéž, není to totéž...

AUTOR: Slovanka

[ZDROJ](#)

